

عنوان مقاله:

نفی شرطیت احتمال تاثیر در امر به معروف و نهی از منکر

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقه و حقوق اسلامی، دوره 12، شماره 45 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

صالح منتظری - بابلسر

سعید ابراهیمی - بابلسر

خلاصه مقاله:

وجوب امر به معروف و نهی از منکر، مقید به شروطی است که یکی از آنها احتمال تاثیر می باشد. مشهور فقها معتقدند امر به معروف و نهی از منکر نسبت به شرط احتمال تاثیر «وجوبی تعلیقی و مشروط» دارد به طوری که در صورت علم به عدم تاثیر، وجوب امر به معروف و نهی از منکر ساقط می شود. نگارندگان با بازخوانی مساله قول دیگری را اختیار نموده و معتقدند که چنین شرطی صحیح نبوده و لذا در صورت عدم احتمال تاثیر یا علم به عدم تاثیر نیز، امر به معروف و نهی از منکر همچنان واجب است. مقاله حاضر با دفاع از موضع نگارندگان و در راستای تبیین مختار ایشان، به نقل و نقد آراء و مدارک مشهور، به ضمیمه ارائه ای ادله ای عدم شرطیت که نظر مختار است، پرداخته است.

کلمات کلیدی:

امر به معروف و نهی از منکر، احتمال تاثیر، آراء مشهور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1366611>

